

על מה אנו נלחמים ?

המאבק הנערך עתה ושגור בוטלים בו זולק, אינו רק מאבק של סולידריות והזדהות עם הישרבים בחבל ימית.

אמת הדבר, הנראה עתה בבהירות נוראה הוא מעשה הכרת האנטי ציוני, גדיעתו של ענף חי ופורה של מפעל ההתישבות. זהו תקדים נורא, העלול לקרות היום בימית, יקרה מזור בגולן, ביהודה, בשומרון וברצועת עזה.

אולם כולנו חייבים לדעת, כי מדובר לא רק בסיכונים תיאורטיים המשתמעים מתקדים חמור. הדברים נובעים ב_נ_ן, ביהודה ושומרון, ב_מ_ע_ל_ה_א_ד_מ_י_ם, כ_כ_ר_ע_ת_ה_ו

המאבק הוא, לפיכך, על עצם קיומנו. פינוי חבל ימית הוא מעגל אחד בתוך המעגלים השלרבים שבהסכם המובא לאישור הכנסת.

תכנית האוטונומיה היא המעגל הנובע לנו ישירות. אל נשלה את עצמנו, הערפל שבתכנית האוטונומיה (לעומת הבהירות שבפינוי הישרבים) אינו יכול להיות מקור לתקוות.

הערפול שבתכנית היא באופן חד-משמעי גם מרחב הסיכונים שבה. יתכן מאד, כי ממשלת ישראל משיגה עתה דחיה זמנית בהכרעה בשאלת הריבונות ביהודה ושומרון. אך היא עלולה למצוא עצמה, זמן רב לפני תום התקופה, מול מצב של ולידול ההתישבות היהודית. בהיעדר נוכחות יהודית מסיבית ביהודה ושומרון, לא תהיה משמעות גט לדחית ההכרעה.

הפריץ והכלב ייורחרו בזיזים כחוט חמש שנים. איפוא נהיה אנחנו ? לא די לדבר על עיבוי ההתישבות הקיימת וחיזוקה, ועל המשך ההתישבות אזורי הקמאזה של שלושה חדשים.

ישאל כל אחד מכם את עצמו האם יהיה מוכן לחיות תחת אוטונומיה ? באיזה תנאים ?

האם ניתן יהיה ליישב עשרות אלפי יהודים ביהודה ושומרון תחת אוטונומיה ? באיזה תנאים ?

לקראת ההכרעה בכנסת אנו מותירים היום את הישוב ריק, מכבים את האורות ונועלים את השערים.

את קצו¹ מיונו של הציבור ושל נבחריו, ננסה אנו להמחיש להם פ י נ ו י י ש ו ב , מ ה ו .

הכתובת כתובה על הקיר מול עינינו.

האם יראוה הכל ? האם יבינו ?

ועד מעלה אדומים

Handwritten signature and notes:
אנו יודעים
אנו יודעים